

шваніе-то му установлени были и опредѣлено мѣсто, и време, и священи лица, и сами-тѣ му форми.

Иисусъ Христосъ, като заповѣдалъ на апостоли-тѣ да извършватъ установлени-тѣ отъ него таинства и, като имъ поръчалъ да проповѣдватъ Евангеліе-то въ всичкій-тѣ свѣтъ и да ся молятъ частно и обществено, положилъ съ това начало на новозавѣтно-то Богослуженіе. Съставъ-тѣ и характеръ-тѣ на Богослуженіе-то по-напълно опредѣлили испосле апостоли-тѣ. При тѣхъ вече, както са вижда отъ апостолски-тѣ дѣянія имало особени мѣста за събиране на вѣрующи-тѣ, които мѣста сж ся наричали църкви. Богослуженіе-то ся е извършвало отъ поставлени чрезъ ръкоположеніе Епископи, и пресвитери; време за Богослуженіе били назначени недѣлни-тѣ и призднични-тѣ дни; Богослуженіе-то състояло отъ молитви, пѣснонопѣнія, чтеніе на слово-то Божіе, проповѣди и извършваніе на таинства-та, и особенно на таинство-то Евхаристіѣ. А окончателно-то то устройство на Христіанско-то Богослуженіе нарѣдено было отъ апостолски-тѣ преемници, споредъ даденъ-тъ имъ заповѣдь: *всѣ же благообразно и по чинъ вама да вываютъ* (Кор. XIV, 40).

За Храмъ-тѣ.

§ 3. Понятіе за Храмъ-тѣ. Храмъ ся нарича онова зданіе, въ кое-то вѣрующи-тѣ обикновенно ся събиратъ на общественно Богослуженіе. Това зданіе има особенъ формъ въ устройство-то си и трѣба непременно да бжде освящено отъ епископъ. Въ противенъ случай то са нарича църковь, кое-то отъ грѣцкій-тѣ языкъ (*Κοιη*), означава домъ Господень. Църкова, въ кою-то за Богослуженіе въ тържественни дни са събиратъ почетни лица отъ всичкій-тѣ приходъ въ градъ-тѣ са нарича *съборъ*. А онзи съборъ въ епархіѣ-тѣ, въ кой-